

ZBIERKA ZÁKONOV
SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Ročník 2000

Vyhlásené: 25.07.2000

Časová verzia predpisu účinná od: 01.08.2000

Obsah tohto dokumentu má informatívny charakter.

226

ZÁKON

z 15. júna 2000,

**ktorým sa mení a dopĺňa zákon Národnej rady Slovenskej republiky č.
38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o
konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších
predpisov**

Národná rada Slovenskej republiky sa uzniesla na tomto zákone:

Čl. I

Zákon Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 293/1995 Z. z., nález Ústavného súdu Slovenskej republiky č. 398/1998 Z. z. a zákona č. 97/1999 Z. z. sa mení a dopĺňa takto:

1. § 6 znie:

„§ 6

Ak senát v súvislosti so svojou rozhodovacou činnosťou dospeje k právnenému názoru odchylnému od právneho názoru iného senátu Ústavného súdu vyjadreného v jeho rozhodnutí, predloží pred vyhlásením svojho rozhodnutia túto otázku na zaujatie stanoviska plénu Ústavného súdu. Senát je v ďalšom konaní viazaný stanoviskom pléna Ústavného súdu.“

2. V § 10 ods. 1 sa číslovka „10“ nahrádza číslovkou „5“.

3. Doterajší text § 17 sa označuje ako odsek 1 a dopĺňa sa odsekom 2, ktorý znie:

„(2) V čase, keď sudca nevykonáva sudcovskú funkciu pre chorobu, patrí mu plat podľa osobitného predpisu,^{1ga)} najdlhšie však počas šiestich mesiacov v kalendárnom roku; v tomto čase mu nepatria dávky nemocenského poistenia.“

Poznámka pod čiarou k odkazu 1ga znie:

„1ga) Zákon Národnej rady Slovenskej republiky č. 120/1993 Z. z. o platových pomeroch niektorých ústavných činiteľov Slovenskej republiky v znení neskorších predpisov.“

4. V § 20 ods. 3 sa za slová „odseku 1“ vkladajú slová „a 2“ a slovo „odseku“ sa nahrádza slovom „odsekov“.

5. § 22 sa vypúšťa.

6. V § 28 ods. 2 sa v druhej vete za slovo „rozhodne“ vkladá slovo „iný“.

7. V § 32 odsek 1 znie:

„(1) Sudca, ktorý nesúhlasí s rozhodnutím pléna alebo senátu Ústavného súdu alebo s ich odôvodnením, má právo, aby sa jeho odlišné stanovisko pripojilo k rozhodnutiu. Odlišné stanovisko sudcu sa uverejňuje rovnako ako ostatné časti rozhodnutia.“.

8. V § 51 odsek 1 znie:

„(1) Účastníkmi konania sú sťažovateľ a orgán štátnej správy alebo orgán územnej samosprávy, proti ktorému sťažnosť smeruje, a vo vzťahu ku konaniu podľa § 75 ods. 1 a 2 aj dotknutý orgán verejnej moci.“.

9. § 75 znie:

„§ 75

(1) Ak Výbor pre ľudské práva upozorní vládu Slovenskej republiky, že prijal na ďalšie konanie oznámenie, v ktorom sa tvrdí, že opatrením, rozhodnutím alebo iným zásahom orgánu verejnej moci Slovenskej republiky bolo porušené právo sťažovateľa uvedené v Medzinárodnom pakte o občianskych a politických právach,²⁾ vláda toto oznámenie bez meškania predloží Ústavnému súdu, ktorý začne konať podľa tretej časti druhej hlavy štvrtého oddielu tohto zákona.

(2) Ak Európsky súd pre ľudské práva prijme na ďalšie konanie sťažnosť od ktoréhokoľvek jednotlivca, mimovládnej organizácie alebo od skupiny osôb, ktoré sa považujú za poškodené v dôsledku porušenia práv priznaných Dohovorom o ochrane ľudských práv a základných slobôd alebo jeho protokolmi, opatrením, rozhodnutím alebo iným zásahom niektorého orgánu verejnej moci Slovenskej republiky,^{2a)} a vláda Slovenskej republiky bude o tom upovedomená, oznámi to bez meškania Ústavnému súdu, ktorý začne konať podľa tretej časti druhej hlavy štvrtého oddielu tohto zákona.

(3) Na účely konania pred Ústavným súdom sa oznámenie podľa odsekov 1 a 2 považuje za ústavnú sťažnosť, ktorá sa prijala na ďalšie konanie.

(4) Ak Ústavný súd začne konanie podľa odseku 1 alebo 2, upovedomí sťažovateľa a ďalších účastníkov konania o začatí konania.“.

Poznámky pod čiarou k odkazom 2 a 2a znejú:

„2) Článok 4 Opčného protokolu k Medzinárodnému paktu o občianskych a politických právach (oznámenie č. 169/1991 Zb.).

2a) Článok 34 Protokolu č. 11 k Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd meniaci kontrolný systém založený dohovorom (oznámenie č. 102/1999 Z. z.).“.

Čl. II

Tento zákon nadobúda účinnosť 1. augusta 2000.

Jozef Migaš v. r.

podľa čl. 105 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky

za prezidenta Slovenskej republiky

Jozef Migaš v. r.

Mikuláš Dzurinda v. r.

